

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (44)

HASEDİN İÇİN...

Hasedin için gıybet emr olmuş sana hâşâ
Mü'minlerin halini eyleyedür temâşa
Bilmem nedir ederin kabirden yok kederin
Ah derin olsun yerin işin gücün kargaşa

HAKK DER MUHAMMED MUSTAFA (SAV)

Lazım mıdur kim bekleye fâni gönlüm ister vefâ
Geç gönül geç sen vefâdan yeter âlem girsün safe
Bilmedün bigâne kaldun ruhun ateşlere saldun
Ben ben diyûben aldandun Hakk der Muhammed Mustafa (sav)

CEVR Ü ELEM

Anlatılmaz imiş meğer çekilür şu cevr ü elem
Yâre-i firkati yazmaz ne mürekkep ah ne kalem
Çare dert içredür amma gafil bilmez düşer gamma
Hû'yla açılır muammâ neşelenür cümle âlem

ÖLÜM BİZE NEYLEYE

Geçmişiz candan bedenden ölüm bize neyleye
Dil Hakk söyleye söyleye merâtip kat eyleye
Azâdeyiz mâsivâdan bil cümle fâni hevâdan
Dâim şer içre dünyadan gönül Kâbeye Kâbeye

BURDA NEŞE YALAN İMİŞ

Şu üç gün fâniye kandum
Şol nefesi dâim sandum
Ah aldanmaktan usandum
Burda neş'e yalan imiş

Dema lezzetlerüm gamdur
Kimi dert kiminde kâmdur
Yahu kırılır bir camdur
Burda gam da yalan imiş

Amma var ki bir hakikat
Sorsan derler Hakkı idrak
Aman dikkat aman dikkat
Elde bir tek kalan imiş

BİR TEK BEDDUAMIZ MI VAR?

Yahu elimde değil danışayım sizlere
Bir tek bedduamız mı var şu edepsizlere
Elbette Allah verir Allah alır zâlimi
Çektik ya mezâlimi ne düşerdi bizlere

NE MAYIS NE ŞUBAT'TAN...

Ne Mayıs ne şubattan acı duymazsan hâlâ
Nâdan kendine acı son adres Hakk Teâlâ

SAÇ BAŞ YOLAN RUHLAR VAR

Çok vakit yok kim bekleye zulm ile âbâd olan
Kabre dolan seyyâle şu bir açan binbir solan
Eyler talan tek karınca şol bedenden alır hak
Bir ışık yak mâziye bak ruhlar var saç baş yolan

TECELLİDE İSM-İ HAK

Fânî yetişür âdeme ah yandırur nâr-ı aşk
Gölgelerden eyle idrâk tecellîde ism-i hak
Koma gel çeşm'i giryanda ukbâdur pınar-ı aşk

Visal komaz nar-ı firâk cümle mü'min nura gark

ÜRETENLERE SAHİP ÇIKMAK ADINA, KARŞI OLANLARA...

Aslında boş biriyim yoktur bir mahâretim

Başkasının kusuru kırımından tahâretim

Farklı düşünenleri bin hatayla sayarım

Yalandan yükselmeye ben merdiven dayarım

Sana mı kaldı adam varmış hiç planım

Yetmiyor sana zâhir bunca yalan dolanım

İLÂHÎ

Nefsimize bırakma müstakim kıl ilâhi

İhlas içre murâda huşû ile râm eyle

Ol Ukba menziline kalmaya mü'min âhı

Yolunda eyle bizi her ânı bayram eyle

ÂDEM ÂDEM OLUR...

Ah aniden olur derdest olmaya kim fânîde mest

Nam sorarsan de geç sermest, imtihan endîşedür

Fani kırılır bir sişe zanneyler hârika pîşe

Geçer şimşek misal neşe, imtihan endîşedür

İz'an eylemezse âdem nâm çevrilür olur adem

Hayat denür amma bir dem, imtihan endîşedür